

Olszewski, Eugeniusz

Henryk Buzun 1900-1964

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 10/3, 345-346

1965

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

HENRYK BUZUN

1900—1964

Dnia 8 listopada 1964 r. zmarł w Warszawie doc. Henryk Buzun, kierownik Katedry Maszynoznawstwa i Elementów Maszyn Wydziału Komunikacji Politechniki Warszawskiej, wybitny historyk mechaniki.

Henryk Buzun urodził się 7 IV 1900 w Jekaterynosławiu (obecnie Dniepropietrowsk) na Ukrainie. Do kraju przyjechał w 1924 r., a w 5 lat później ukończył Wydział Mechaniczny Politechniki Warszawskiej. W okresie międzywojennym pracował na kolei oraz w przemyśle zbrojeniowym. W czasie okupacji, ukrywając się, działał konspiracyjnie w Związku Zawodowym Kolejarzy, w którym w 1943 r. objął funkcję sekretarza Zarządu Głównego. Po wyzwoleniu powrócił do pracy na kolei i przez dwa lata zajmował stanowisko dyrektora Kolei Państwowych w Warszawie.

W 1950 r. inż. Buzun przeszedł z PKP do prac dydaktycznych, początkowo w Wieczorowej Szkole Inżynierskiej i Szkole Inżynierskiej Wawelberga i Rotwanda a od 1951 r. — na Wydziale Komunikacji Politechniki Warszawskiej, gdzie objął sprawowaną do śmierci funkcję kierownika katedry i gdzie w 1959 r. został powołany na stanowisko docenta etatowego. Równoległe do pracy na Politechnice, w latach 1960—1964

doc. Buzun był prorektorem Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Warszawie.

W ciągu ostatnich dziesięciu lat życia praca naukowa doc. Buzuna koncentrowała się na zagadnieniach historii mechaniki. Podjął on w 1954 r. zbieranie materiałów do dużej pracy *Rys historyczny mechaniki ze szczególnym uwzględnieniem prac Polaków*. Zgromadzony rękopiśmienny materiał obejmuje ok. 2100 stron arkuszy kancelaryjnych. Na tej podstawie rozpoczął doc. Buzun redagować pracę, pozostawiając ok. 10 arkuszy maszynopisu doprowadzającego niektóre rozdziały aż do czasów obecnych.

Odrębnie opracowana została na zlecenie Zakładu Historii Nauki i Techniki PAN *Historia mechaniki ogólnej i stosowanej w Polsce*, zawierająca bogaty materiał faktograficzny. Z dziejami mechaniki w Polsce związane były także dwa obszernie artykuły, opublikowane w wydawnictwach Zakładu.

Długa choroba i śmierć nie pozwoliły, niestety, doc. H. Buzunowi na dokończenie pracy, w którą włożył wielki, 10-letni wysiłek badawczy.

Eugeniusz Olszewski

PRACE HENRYKA BUZUNA Z ZAKRESU HISTORII NAUKI

1. *Podstawowe pojęcia i niektóre zagadnienia mechaniki klasycznej w świetle materializmu dialektycznego*. „Zeszyty Naukowe Politechniki Warszawskiej. Mechanika“, nr 2. Warszawa 1955.
2. *Spór o sposób obliczania pracy mechanicznej potrzebnej do utrzymania ciał w powietrzu*. „Kwartalnik Historii Nauki i Techniki“, nr 4/1959.
3. *Historia mechaniki ogólnej i stosowanej w Polsce w okresie lat 1795—1945*. Maszynopis (ok. 3 arkuszy) w archiwum Zakładu Historii Nauki i Techniki PAN.
4. *Pierwszy polski podręcznik wytrzymałości materiałów i stałości budowli*. „Studia i Materiały z Dziejów Nauki Polskiej“, seria D, zesz. 3. Warszawa 1962.
5. *Rys historyczny rozwoju mechaniki teoretycznej*. Maszynopis (ok. 10 arkuszy) w Archiwum PAN.
6. *Rys historyczny mechaniki ze szczegółowym uwzględnieniem prac Polaków*. Materiały (ok. 2100 stron) w Archiwum PAN.